

[Bernhard Baunsgaard.]

område. Det er jo en meget gammel sag, som har været diskuteret meget længe mellem Danmarks radio, brugerne og producenterne: kunstnerne og andre, der laver udsendelserne. Jeg vil altså gerne begynde med at fastslå, at vi er tilhængere af, at der kommer en ordning. Vi er også tilhængere af, at det bliver en ordning noget i retning af det, der er foreslået her fra ministerens side.

Men i anledning af alle de mange smukke ord, der har været sagt om, at berøringsfladen mellem kunstnerne og folket skal gøres større, føler jeg også trang til at sige, at kunstnerne har retten til deres arbejde og til den brug, man vil gøre af det. Det er meget væsentligt, når vi skal diskutere et forslag på dette område, at vi har det som udgangspunkt. Derfor er jeg i stærk modsætning til den opfattelse, der må ligge bag, når det fra fremskridtspartiets side så klart bliver fastslået, at det kun er rimeligt, at man uden videre giver adgang til disse produktioner, og når det fra fremskridtspartiets side og fra en enkelt anden bliver fastslået, at nu skulle man have taget søfolkene med uden videre. Det er kunstnernes arbejde, det er deres ret til deres arbejde, vi beskæftiger os med. Jeg vil fremhæve de bemærkninger, som venstres ordfører, fru Nathalie Lind, fremførte her for lidt siden; de forekom mig at være meget vægtige. Der skal gøres et arbejde i kulturudvalget, før vi lader dette forslag komme til anden behandling her i salen.

Foruden de ting, som fru Nathalie Lind og fru Birte Weiss har fremført, vil jeg pege på, at der jo også er sket den ændring i § 17, at man uden videre har strøget ordet »midlertidig«. Jeg er meget spændt på, hvad ministeren har tænkt på med at stryge dette ord, for i det ligger, at en undervisningsudsendelse i Danmarks radio eller nu for fremtiden i tv jo udmærket kan fremkomme på et tidspunkt af året, hvor det ikke passer ind i den enkelte lærers plan for undervisningen. Men ligger der i at stryge ordet »midlertidig« dette, at man skal kunne optage det én gang og så for al fremtid bevare det og lade det bruge, så er jeg noget betænkelig ved uden videre at gå med til det, for så er vi jo inde i et helt andet forhold.

Så bliver det udtrykkeligt fastslået, at undervisningsudsendelser skal kunne, jeg havde nær brugt udtrykket tappes uden videre. Det er klart, at det må indgå i kontrakterne, som man afslutter, når der optages undervisningsuden-

delse, og det er vel ikke så betænkeligt, heller ikke for kunstnerne og de andre, der producerer udsendelser.

Men så kommer vi til dette med, at også ikke-undervisningsudsendelser skal kunne anvendes, og dér støder man på helt andre ting, for det er jo ikke sådan at foregribe det, når det kun sker en gang imellem.

Der er sagt, at man skal have vederlag derfor, og det er også godt, men så kommer der en bestemmelse, som jeg er betænkelig ved. Der står, at vederlagskravet kun kan gøres gældende gennem organisationer, som er godkendt af ministeren, og det er meget godt, men skal vi nu ligefrem lovgive for, at Danmarks radios kunstnere eller andre, der producerer udsendelser af ikke-undervisningsmæssig art for Danmarks radio, for fremtiden de facto skal være medlem af en organisation for at kunne forhandle deres vederlag? Det er da vist meget betænkeligt; i andre love har vi da ikke den slags regler stående.

Jeg forstår meget vel det, man har sagt i bemærkningerne om, at det er overordentlig bekvemt og rart for dem, der skal forhandles med, men der er ikke noget om, hvordan det må forholde sig for kunstnerne. Det er også noget, man skal have drøftet i udvalget, og som bestemt hører til de principielle ting, vi ikke i en hast kan blive færdige med.

Chr. Christensen (KrF):

Som andre ordførere vil også jeg på kristeligt folkepartis vegne sige, at problemerne i dette forslag er særdeles vigtige, men også uhyre vanskelige at løse på en tilfredsstillende måde. Derfor må der et særdeles grundigt udvalgsarbejde til, men i princippet kan vi tiltræde de foreslåede ændringer i såvel ophavsretsloven som i fotografiloven. Der er næppe mange, der ikke kan huske, hvordan man rundt omkring i skolerne, dengang man kunne begynde at tage radioudsendelserne, enten det nu var skoleradioen eller det var andre radioudsendelser, ind i undervisningen, hvordan det var med til at give luft under undervisningen, bringe en oplevelse ind i undervisningen.

Så nåede vi frem til det tidspunkt, hvor skole-tv kom med sit tilbud, og det gav endnu større mulighed for at gøre skolens undervisning ikke bare aktuel, men også interessant. Der er her et særdeles vigtigt undervisningsmiddel. Men enhver kan også forstå, hvor vanskeligt det er at udnytte dette tilbud, når